

Νίτσα Γιαννοπούλου-Κωτσοβόλου: Πορεύτηκε

στην αιωνιότητα

Κηδέψαμε τη σορό της
όχι όμως τη θύμησή της

Την Πέμπτη, 11 Ιουνίου 2009, έφυγε από κοντά μας και πορεύτηκε στα ουράνια η Γιαννοπούλου-Κωτσοβόλου Νίτσα σε ηλικία 74 ετών. Ήταν το πέμπτο κατά σειρά παιδί του Αναστασίου Κωτσοβόλου και είχε γεννηθεί στο Βλάση. Βίωσε από τα παιδικά της χρόνια τον πόνο της ορφάνιας και από τους δυο γονείς της. Αναζήτησε μια καλύτερη τύχη στη Μελβούρνη της Αυστραλίας. Εκεί παντρεύτηκε, στις 3 Μαρτίου 1964, τον Σταύρο Γιαννόπουλο από το Βλαχόπουλο. Απέκτησαν δυο παιδιά τη Γιώτα και τη Νούλα. Μαζί με το σύζυγό της εργάστηκαν σκληρά κατακτώντας το στόχο μιας οικονομικής δυνατότητας που θα τους επέτρεπε να επιστρέψουν στην Ελλάδα και να αποκαταστήσουν τα παιδιά τους. Το όνειρο έγινε πράξη. Επέστρεψαν στην Ελλάδα το 1976. Ευτύχησε να αποκαταστήσει τα παιδιά της, να τα δει να δημιουργούν τις δικές τους οικογένειες. Ευτύχησε να δει και τέσσερα εγγόνια.



πού να σταματήσουμε;

Εθελόντρια στην πρώτη γραμμή του αγώνα. Παιδί της ορφάνιας που ένιωσες το αγκομαχητό του κόσμου, πάλεψες και καταξιώθηκες και οι αρετές σου έγιναν παράδειγμα μίμησης.

Πρώτη σε όλα. Σε αγωνίες, μόχθο, όνειρα, ελπίδες, κατακτήσεις.

Αναζητήσες μια καλύτερη ζωή στη μακρινή Αυστραλία και με σκληρή δουλειά την κατέκτησες. Εκεί στα ξένα ένιωσες τη ζωή σου με τον αγαπημένο σου Σταύρο Γιαννόπουλο. Απέκτησες μια άριστη οικογένεια με δυο αξιοθαύμαστα παιδιά τη Γιώτα σου και τη Νούλα σου.

Επέστρεψες στην Ελλάδα νικήτρια. Με ψηλά το κεφάλι. Είχες κατακτήσει τα Ιμαλάια της ζωής και δίκαια περηφανεύσουνα. Μέσα από πολλές δυσκολίες και αντιξοότητες αγωνίστηκες και κατάφερες να προσδεύσεις παντού.

Ναι, σε ζήτησε η μοίρα και σου έστησε πολλές φορές καρτέρι, αλλά εσύ πάντα ξέφυγες από το Χάρο.

Πίστευε ότι θα δειλιάσεις, θα υποταχτείς. Έπεσε έξω...

Πάντα του ξέφυγες, πάντα τον σάρκαζες, τον ειρωνεύσουνα.

Αγαπούσες τη ζωή και αυτή σου έδινε δύναμη και νικούσες.

Δε γνωρίζουμε άλλο πρόσωπο να αντιμετώπιζε το Χάρο όπως εσύ. Ως δεύτερος Διγενής πάλευες και νικούσες.

Ναι το ξέρω. Ο ξαφνικός θάνατος του αγαπημένου σου Σταύρου σε λύγισε. Δεν το μπορούσες, δεν το άντεχες. Εκεί, στην καμπή της ζωής, στη δύσκολη στιγμή, ύπουλα η μοίρα σου έστησε ένα ακόμη καρτέρι.

Ακολουθήσες την πορεία των θνητών. Έφυγες από τα παιδιά σου και τα εγγόνια σου. Πορεύεσαι, όμως, κοντά στον αγαπημένο σου σύζυγο.

Ήσουν καλή, ήσουν γλυκιά και είχες τις χάρες όλες.

Κηδεύουμε τη σορό σου, αλλά όχι τη θύμησή σου. Αυτή θα μας συνοδεύει στο υπόλοιπο της ζωής μας.

Είμαστε περήφανοι για σένα και σου ευχόμαστε να σταθείς καλοτάξιδη στον Αχέροντα και να αναπαυθείς αιώνια στο ελαφρό χώμα που θα σε σκεπάσει. Αιωνία η μνήμη σου.»

Έμενε μαζί με τα παιδιά της και τα εγγόνια της σε ένα τριώροφο σπίτι που είχαν φτιάξει με τις οικονομίες τους στην Πετρούπολη. Στις 14 Νοεμβρίου 2008 έχασε ξαφνικά το σύζυγό της και αυτό επιδείνωσε την ήδη επιβαρυνόμενη υγεία της. Ήταν άτομο προικισμένο με πολλές αρετές. Ικανότατη, εργατική, δημιουργική, φιλόξενη, τίμια, άκακη, άριστη νοικοκυρά, φιλόπονη, αγαπητή από όλους. Η κηδεία της έγινε στο χωριό Βλαχόπουλο την επομένη ημέρα με την παρουσία των παιδιών της, Γιώτας και Χρήστου Κοσκορέλου, Νούλας και Παναγιώτη Αποστολόπουλου, των αδερφών της Κούλας Κωτσοβόλου και Παναγιώτας Αποστολόπουλου-Κωτσοβόλου, των εγγονών της, των ανιψιών της, των λοιπών συγγενών και πλήθος κόσμου. Η σορός της ενταφιάστηκε στο κοιμητήριο του χωριού δίπλα στον τάφο του συζύγου της. Ο επικηδείος εκφωνήθηκε από τον ανιψιό της Τάσο Αποστολόπουλο και έχει ως εξής:

«Βαρύ το πένθος μας. Ο απροσδόκητος θάνατός σου, Θεία Νίτσα, μας έχει συγκλονίσει, μας λιγοστεύει όλους μας. Σήμερα η καμπάνα δε χτυπά, μόνο για σένα. Χτυπά και για όλους μας. Γιατί χάσαμε ένα πλατύ χαμόγελο, μια καλή καρδιά και μια απέραντη καλοσύνη. Πώς είναι δυνατόν, να μη συντριβεί η καρδιά μας, να μη πικραθούν τα χείλη μας, να μην κλάψουν τα μάτια μας, όταν μας αποχαιρετά για πάντα η καλοσυνάτη Νίτσα μας.

Πώς να μη θρηνήσουμε το κενό, που ο χαμός σου μας δημιούργησε;

Πώς να αντέξουμε στη σκέψη, ότι δεν πρόκειται, να μας μιλήσεις πάλι, να μας γελάσεις, να μας στηρίξεις, να μας αποκριθείς, να μας καλωσορίσεις με ένα γλυκόλογο στην είσοδο του σπιτιού σου.

Από πού να αρχίσουμε την απαρίθμηση των αρετών σου και

ΤΟ ΒΛΑΣΗ

Απόπειρα ληστείας στο Χατζή



Ήταν 1η Ιουνίου 2009, επτά και τέταρτο το πρωί, όταν τρεις ληστές, με μια μηχανή μεγάλου κυβισμού, χωρίς πινακίδες, έφτασαν έξω από το Ταχυδρομείο στο Χατζή. Οι δύο φορούσαν κουκούλες και ο ένας κράνος. Κρατούσαν ένα πιστόλι, ένα μαχαίρι και ένα καλάσνικοφ. Ήταν αποφασισμένοι να αρπάξουν τις συντάξεις των κατοίκων της περιοχής. Να αρπάξουν δηλαδή ένα ποσό της τάξεως των 90.000 ευρώ που θα μοίραζε στους δικαιούχους το Ταχυδρομείο. Αυτός με το καλάσνικοφ έμεινε έξω και οι άλλοι δύο πλησίασαν την πόρτα του Ταχυδρομείου. Δοκιμάζοντας να μπουν, διαπίστωσαν πως ήταν κλειδωμένη και τότε με κλοτσιά έσπασαν την τζαμαρία.

Σπάζοντας το τζάμι, οι δύο από τους δράστες μπήκαν στο Ταχυδρομείο, με σπαστά ελληνικά φώναξαν

ληστεία και ζήτησαν από τους υπαλλήλους τα λεφτά. Ο ένας υπάλληλος άνοιξε το ταμείο και τους έδειξε ότι είναι άδειο, λέγοντάς τους ταυτόχρονα ότι τα χρήματα δεν έχουν έρθει ακόμα.

Την ίδια στιγμή έξω οι συνταξιούχοι είχαν αντιληφθεί πλέον τι συμβαίνει και δύο από αυτούς αντέδρασαν. Ο ένας άρχισε να φωνάζει Αστυνομία και ένας δεύτερος σήκωσε μια καρέκλα και φωνάζοντας στράφηκε εναντίον τους. Ο ληστής που είχε μείνει έξω από το Ταχυδρομείο τότε έριξε προειδοποιητικές βολές στον αέρα. Ακούγοντας τους πυροβολισμούς, πετάχτηκαν έξω και οι άλλοι δύο δράστες. Πυροβολώντας στον αέρα ανέβηκαν στη μηχανή και έφυγαν προς το Βλαχόπουλο. Στο χωριό, πέραν των αστυνομικών του Τμήματος Πύλου,

έφτασαν ακόμα ο υποδιευθυντής της Αστυνομικής Διεύθυνσης Μεσσηνίας, αστυνομικός διευθυντής Ηλίας Γεωργόπουλος (κατάγεται από το Μηλιώτη) με το διοικητή της Υποδιεύθυνσης Ασφαλείας Καλαμάτας αστυνομικό διευθυντή Βασιλή Δημητριάδη και ο αναπληρωτής διοικητής του Α.Τ. Πύλου Αλέξανδρος Μουρίκης. Το μεσημέρι της ίδιας ημέρας αστυνομικός της Σήμανσης ήρθε στο κατάστημα των ΕΛΤΑ στο Χατζή για να συλλέξει στοιχεία που ενδεχομένως είχαν αφήσει πίσω τους οι δράστες. Πάντως οι κάτοικοι της Βουφράδας είναι έντονα ανήσυχοι για την παραβατικότητα στην περιοχή καθώς και για την έλλειψη αστυνόμευσης και απαιτούν την επαναλειτουργία του αστυνομικού τμήματος Χατζή.

Μια φωτογραφία από τα περασμένα



Γεννήθηκαν στη μακρινή Αυστραλία. Παιδιά του απόδημου ελληνισμού με ρίζες από το χωριό Βλάση οι γονείς τους. Σήμερα μεγάλοι πια ζούνε με τις οικογένειές τους στην Αθήνα. Είναι όλοι τους πετυχημένοι με κατεκτημένους τους στόχους που έθεσαν στη ζωή τους. Πρόκειται για τον Δημήτρη Κωτσόβολο του Ιωάννη (πρώτος απ' αριστερά), Στάθη Σαμπαζιώτη του Αργύρη, Κώστα Μυλωνά του Θεοδώρου και Φώτη Μυλωνά του Θεοδώρου.